

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

30. července 2018

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 268/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 268/02	Věc C-612/15: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Nikolaji Kolevovi, Milkovi Christovovi, Stefanu Kostadinovovi „Řízení o předběžné otázce — Článek 325 SFEU — Podvod nebo jiné protiprávní jednání, které ohrožují finanční zájmy Evropské unie v oblasti cel — Účinnost trestních stíhání — Ukončení trestního řízení — Přiměřená lhůta — Směrnice 2012/13/EU — Právo na informace o obvinění — Právo na přístup k materiálům k případu — Směrnice 2013/48/EU — Právo na přístup k obhájci“	2
2018/C 268/03	Věc C-210/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein v. Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 95/46/ES — Osobní údaje — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů — Příkaz deaktivovat stránku Facebook (fanouškovskou stránku), která umožňuje shromažďování a zpracovávání určitých údajů týkajících se návštěvníků této stránky — Článek 2 písm. d) — Správce osobních údajů — Článek 4 — Použitelné vnitrostátní právo — Článek 28 — Vnitrostátní orgány dozoru — Pravomoci těchto orgánů zasáhnout“	3

2018/C 268/04	Věc C-554/16: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesellschaft – Rakousko) – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft „Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Podpory pro zemědělce — Prémie na krávy bez tržní produkce mléka — Článek 117 druhý pododstavec — Předávání informací — Rozhodnutí 2001/672/ES ve znění rozhodnutí 2010/300/EU — Přesun skotu na letní pastviny v horských oblastech — Článek 2 odst. 4 — Lhůta pro oznámení přesunu — Výpočet — Opožděná oznámení — Uplatnitelnost nároku na prémii — Podmínka — Zohlednění okamžiku odeslání“	4
2018/C 268/05	Věc C-574/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Grupo Norte Facility SA v. Angel Manuel Moreira Gómez „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Zásada zákazu diskriminace — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Srovnatelnost situací — Odůvodnění — Pojem ‚objektivní důvody‘ — Odstupné při rozvázání pracovního poměru na dobu neurčitou z objektivního důvodu — Nižší odstupné vyplácené při ukončení smlouvy o zastupování na dobu určitou“	5
2018/C 268/06	Věc C-667/16: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – M.N.J.P.W. Nooren, J.M. F.D.C. Nooren, dědicové M.N.F.M. Noorena v. Staatssecretaris van Economische Zaken „Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Financování z EZFRV — Nařízení (ES) č. 1122/2009 — Podpora pro rozvoj venkova — Nedodržení pravidel podmíněnosti — Snížení a vyloučení — Souběh snížení“	5
2018/C 268/07	Věc C-671/16: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL a další v. Région de Bruxelles-Capitale „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) — Pojem ‚plány a programy‘ — Článek 3 — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Nařízení o oblastním územním plánování týkající se evropské čtvrti v Bruselu (Belgie)“	6
2018/C 268/08	Věc C-673/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea Constituțională a României – Rumunsko) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept v. Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne „Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 3 — Oprávněné osoby — Rodinní příslušníci občana Unie — Článek 2 bod 2 písm. a) — Pojem ‚manžel nebo manželka‘ — Manželství mezi osobami stejného pohlaví — Článek 7 — Právo pobytu po dobu delší než tři měsíce — Základní práva“	7
2018/C 268/09	Věc C-677/16: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 33 de Madrid – Španělsko) – Lucía Montero Mateos v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid „Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Zásada zákazu diskriminace — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Srovnatelnost situací — Odůvodnění — Pojem ‚objektivní důvody‘ — Odstupné při rozvázání pracovního poměru na dobu neurčitou z objektivního důvodu — Neposkytnutí odstupného při ukončení pracovní smlouvy o dočasném obsazení pracovního místa na dobu určitou“	8
2018/C 268/10	Věc C-6/17 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 – ANKO AE Antiprosopieion, Emporiou kai Viomichanias v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložky — Dohody Perform a Oasis uzavřené na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 – 2013) — Způsobitelné náklady — Vracení vyplacených částek — Protínávrh“	8

2018/C 268/11	Věc C-7/17 P: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporion kai Viomichanias v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložky — Dohody Persona a Terregov uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Uznatelné výdaje — Vracení vyplacených částek — Vzájemná žaloba“	9
2018/C 268/12	Věc C-32/17 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. června 2018 – Apcoa Parking Holdings GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) „Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové a slovní ochranné známky PARKWAY — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 7 odst. 1 písm. c)“	9
2018/C 268/13	Věc C-44/17: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Scotch Whisky Association v. Michael Klotz „Řízení o předběžné otázce — Ochrana zeměpisných označení lihovin — Nařízení (ES) č. 110/2008 — Článek 16 písm. a) až c) — Příloha III — Zapsané zeměpisné označení ‚Scotch Whisky‘ — Whisky vyrobená v Německu a uváděná na trh pod názvem ‚Glen Buchenbach‘“	10
2018/C 268/14	Věc C-49/17: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 21 odst. 3 — Zdanitelné plnění — Spotřeba energetických produktů vyrobených ve vlastních prostorách podniku, který vyrábí energetické produkty — Energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva — Spotřeba rozpouštědla jako paliva v zařízení k destilaci dehtu“	11
2018/C 268/15	Věc C-83/17: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – KP v. LO „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Haagský protokol z roku 2007 — Rozhodné právo pro vyživovací povinnosti — Článek 4 odst. 2 — Změna místa obvyklého pobytu oprávněného — Možnost retroaktivního použití práva státu nového místa obvyklého pobytu osoby oprávněné, které je shodné s právem místa soudu — Rozsah výrazu ‚pokud oprávněný nemůže získat výživné od povinného‘ — Případ, kdy oprávněný nesplnil zákonnou podmínku“	12
2018/C 268/16	Věc C-160/17: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain v. Valonský region „Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) — Pojem ‚plány a programy‘ — Článek 3 — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Obvod městských pozemkových úprav — Možnost odchýlit se od norem územního plánování — Změna ‚plánů a programů‘“	13
2018/C 268/17	Věc C-250/17: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Virgílio Tarragó da Silveira v. Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA „Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 15 — Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty — Pojem ‚probíhající soudní řízení‘ — Řízení ve věci samé, jehož cílem je uznání pohledávky“	13
2018/C 268/18	Věc C-363/17 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. června 2018 – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA v. Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rada Evropské unie, Evropská komise, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, PepsiCo International Ltd, Refresco Gerber BV „Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovoz některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Thajska a Tchaj-wanu — Prováděcí rozhodnutí 2013/226/EU — Rozhodnutí o ukončení přezkumu opatření před pozbytím platnosti bez uložení konečného antidumpingového cla — Mimosmluvní odpovědnost — Příčinná souvislost — Povinnost uvést odůvodnění“	14

2018/C 268/19	Věc C-463/17 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. června 2018 – Ori Martin SA v. Soudní dvůr Evropské unie „Kasační opravný prostředek — Žaloba na uplatnění odpovědnosti — Nedostatečné odůvodnění rozsudku vydaného Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku — Zkreslení předmětu bodu návrhových žádání směřujících k náhradě škody“	15
2018/C 268/20	Věc C-714/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2017 Kevinem Karpem proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. října 2017 ve věci T-833/16, Karp v. Parlament	15
2018/C 268/21	Věc C-722/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bezirksgericht Villach (Rakousko) dne 27. listopadu 2018 – Norbert Reitbauer a další v. Enrico Casamassima	15
2018/C 268/22	Věc C-62/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2018 společností Merck KGaA proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2017 ve věci T-802/16, Endoceutics v. EUIPO – Merck	17
2018/C 268/23	Věc C-128/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Německo) dne 16. února 2018 – Trestní řízení proti Dumitru-Tudorovi Dorobantovi	17
2018/C 268/24	Věc C-137/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Dresden (Německo) dne 22. února 2018 – hapeg dresden gmbh v. Bayrische Straße 6-8 GmbH & Co. KG	18
2018/C 268/25	Věc C-197/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 19. března 2018 – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další	19
2018/C 268/26	Věc C-204/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 18. března 2018 Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 16. ledna 2018 ve věci T-715/16, Pebagua v. Komise	20
2018/C 268/27	Věc C-226/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 29. března 2018 – Krohn & Schröder GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen	21
2018/C 268/28	Věc C-305/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 4. května 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus“ a další v. Presidenza del Consiglio dei Ministri a další	22
2018/C 268/29	Věc C-309/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 7. května 2018 – Lavorgna Srl v. Comune di Montelanico a další	23
2018/C 268/30	Věc C-310/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 11. května 2018 – trestní řízení proti Emilu Milevovi	24
2018/C 268/31	Věc C-313/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea hovrätt (Švédsko) dne 9. května 2018 – Dacom Limited v. IPM Informed Portfolio Management AB	25
2018/C 268/32	Věc C-317/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko) dne 14. května 2018 – Cátia Correia Moreira v. Município de Portimão	26
2018/C 268/33	Věc C-319/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2018 společností Fred Olsen, S. A., proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. března 2018 ve věci T-108/16, Naviera Armas, S. A., v. Evropská komise	27
2018/C 268/34	Věc C-343/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 19. března 2018 – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa v. Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna	28

2018/C 268/35	Věc C-346/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. května 2018 Rose Vision, S.L. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. března 2018 ve věcech T-45/13 RENV a T-587/15, Rose Vision v. Komise	29
2018/C 268/36	Věc C-375/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 7. června 2018 – Hampshire County Council v. C.E., N.E.	30
2018/C 268/37	Věc C-391/18: Žaloba podaná dne 13. června 2018 – Evropská komise v. Chorvatská republika . . .	31
Tribunál		
2018/C 268/38	Věc T-362/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Tillotts Pharma v. EUIPO – Ferring (XENASA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie XENASA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie PENTASA — Relativní důvod pro zamítnutí — Absence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	32
2018/C 268/39	Věc T-408/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – HX v. Rada „Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zásada ne bis in idem — Práva na obhajobu — Právo na spravedlivý proces — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na účinnou právní ochranu — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na vlastnictví — Proporcionalita — Právo na obvyklé životní podmínky — Poškození pověsti“	32
2018/C 268/40	Věc T-807/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. června 2018 – MIP Metro v. EUIPO – AFNOR (N & NF TRADING) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka N & NF TRADING — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie NF ENVIRONNEMENT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Nedostatek rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	33
2018/C 268/41	Věc T-859/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Damm v. EUIPO – Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EISKELLER — Starší národní slovní ochranné známky KELER a KELER 18 — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	34
2018/C 268/42	Věc T-86/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Le Pen v. Parlament „Pravidla pro proplácení výdajů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Výdaje na parlamentní asistenci — Vrácení neodůvodněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Faktický omyl — Proporcionalita“	35
2018/C 268/43	Věc T-89/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NOVUS — Starší slovní ochranné známky Evropské unie NOVUS a novus — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2017/1001] — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“	35
2018/C 268/44	Věc T-310/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2018 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka LION'S HEAD global partners — Starší slovní ochranná známka Evropské unie LION CAPITAL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“	36

2018/C 268/45	Věc T-413/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Karl Storz v. EUIPO (3D) „Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka 3D — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 odstavec 1 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 odstavec 1 nařízení 2017/1001“	37
2018/C 268/46	Věc T-590/16: Usnesení Tribunálu ze dne 8. června 2018 – Sychalski v. Komise „Veřejná služba — Přijímání zaměstnanců — Oznámení o výběrovém řízení — Otevřené výběrové řízení EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Hodnocení hlavního jazyka — Rozhodnutí o nezařazení jména žalobce na seznam kandidátů vhodných k přijetí — Zjevný nedostatek pravomoci — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“	37
2018/C 268/47	Věc T-275/18: Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Fronta Polisario v. Rada	38
2018/C 268/48	Věc T-306/18: Žaloba podaná dne 16. května 2018 – Maďarsko v. Komise	39
2018/C 268/49	Věc T-325/18: Žaloba podaná dne 28. května 2018 – VI.TO. v. EUIPO – Bottega (Tvar růžové láhve)	40
2018/C 268/50	Věc T-328/18: Žaloba podaná dne 28. května 2018 – Gas Natural v. Komise	41
2018/C 268/51	Věc T-336/18: Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Eagle IP v. EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)	42
2018/C 268/52	Věc T-339/18: Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Enterprise Holdings v. EUIPO (E PLUS)	43
2018/C 268/53	Věc T-345/18: Žaloba podaná dne 1. června 2018 – BNP Paribas v. ECB	43
2018/C 268/54	Věc T-346/18: Žaloba podaná dne 29. května 2018 – Advance Magazine Publishers v. EUIPO – Enovation Brands (VOGUE)	45
2018/C 268/55	Věc T-354/18: Žaloba podaná dne 6. června 2018 – KID-Systeme v. EUIPO – Sky (SKYFi)	45
2018/C 268/56	Věc T-356/18: Žaloba podaná dne 7. června 2018 – Volvo Trademark v. EUIPO – Paalupaikka (V V-wheels)	46
2018/C 268/57	Věc T-357/18: Žaloba podaná dne 8. června 2018 – Luz Saúde v. EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)	47
2018/C 268/58	Věc T-364/18: Žaloba podaná dne 11. června 2018 – Arçelik v. EUIPO (MicroGarden)	48
2018/C 268/59	Věc T-373/18: Žaloba podaná dne 19. června 2018 – ABB v. EUIPO (FLEXLOADER)	48
2018/C 268/60	Věc T-425/17: Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2018 – Capo d'Anzio v. Komise	49

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 268/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 249, 16.7.2018.

Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Úř. věst. C 221, 25.6.2018.

Úř. věst. C 211, 18.6.2018.

Úř. věst. C 200, 11.6.2018.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Spetsializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti Nikolaji Kolevovi, Milkovi Christovovi, Stefanu Kostadinovovi

(Věc C-612/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Článek 325 SFEU — Podvod nebo jiné protiprávní jednání, které ohrožují finanční zájmy Evropské unie v oblasti cel — Účinnost trestních stíhání — Ukončení trestního řízení — Přiměřená lhůta — Směrnice 2012/13/EU — Právo na informace o obvinění — Právo na přístup k materiálům k případu — Směrnice 2013/48/EU — Právo na přístup k obhájci“

(2018/C 268/02)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Spetsializiran nakazatelen sad

Účastníci původního trestního řízení

Nikolaj Kolev, Milko Christov, Stefan Kostadinov

Výrok

- 1) Článek 325 odst. 1 SFEU je třeba vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jež stanovuje postup ukončení trestního řízení, jako je právní úprava stanovená v člancích 368 a 369 Nakazatelno procesualen kodeks (trestní řád), pokud se tato právní úprava použije v řízeních, jež jsou zahájena ve věci závažného podvodu nebo jiného závažného protiprávního jednání, které ohrožují finanční zájmy Evropské unie v oblasti cel. Je na vnitrostátním soudu, aby zajistil plný účinek čl. 325 odst. 1 SFEU tím, že v případě potřeby upustí od použití uvedené právní úpravy a zároveň bude dbát na zajištění dodržování základních práv obviněných.
- 2) Článek 6 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání tomu, aby byly podrobné informace o obvinění sděleny obhajobě po podání obžaloby, kterým se zahajuje řízení před soudem, avšak předtím, než soud zahájí meritorní přezkum obvinění a než je zahájeno hlavní líčení, nebo dokonce po jeho zahájení, avšak před stadiem závěrečné porady soudu v případě následných změn takto sdělených informací, a to za podmínky, že soud přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil dodržování práva na obhajobu a spravedlivý proces.

Článek 7 odst. 3 této směrnice je třeba vykládat v tom smyslu, že je na vnitrostátním soudu, aby zajistil, že obhajobě bude poskytnuta účinná možnost přístupu k materiálům k případu, přičemž tento přístup může být případně poskytnut po podání obžaloby, kterým se zahajuje řízení před soudem, avšak předtím, než soud zahájí meritorní přezkum obvinění a než je zahájeno hlavní líčení, nebo dokonce po jeho zahájení, avšak před stadiem závěrečné porady soudu v případě, že je v průběhu líčení spis doplněn o nové důkazní materiály, a to za podmínky, že soud přijme veškerá nezbytná opatření, aby zajistil dodržování práva na obhajobu a spravedlivý proces.

- 3) Článek 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanovuje vnitrostátnímu soudu povinnost vyloučit obhájce, jenž byl zmocněn dvěma obviněnými, a to proti jejich vůli z důvodu protichůdných zájmů těchto osob, ani tomu, aby tento soud umožnil uvedeným osobám zmocnit nového obhájce či případně sám určil dva obhájce ex offio jako náhradu za prvního obhájce.

(¹) Úř. věst. C 48, 8.2.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein v. Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Věc C-210/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 95/46/ES — Osobní údaje — Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů — Příkaz deaktivovat stránku Facebook (fanouškovskou stránku), která umožňuje shromažďování a zpracovávání určitých údajů týkajících se návštěvníků této stránky — Článek 2 písm. d) — Správce osobních údajů — Článek 4 — Použitelné vnitrostátní právo — Článek 28 — Vnitrostátní orgány dozoru — Pravomoci těchto orgánů zasáhnout“

(2018/C 268/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Žalovaná: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

za přítomnosti: Facebook Ireland Ltd, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Výrok

- 1) Článek 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „správce“ podle tohoto ustanovení zahrnuje správce fanouškovské stránky umístěné na sociální síti.
- 2) Ustanovení článků 4 a 28 směrnice 95/46 musí být vykládána v tom smyslu, že pokud podnik usazený mimo Evropskou unii provozuje v různých členských státech více provozoven, je orgán dozoru členského státu oprávněn vykonat pravomoci, kterými je nadán na základě čl. 28 odst. 3 této směrnice, vůči provozovně tohoto podniku, která se nachází na území tohoto členského státu, přestože na základě rozdělení úkolů v rámci skupiny tato provozovna zajišťuje pouze prodej reklamního prostoru a jiné marketingové činnosti na území uvedeného členského státu a přestože výlučná odpovědnost za shromažďování a zpracování osobních údajů na celém území Evropské unie leží na provozovně, která se nachází v jiném členském státě.

- 3) Ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 28 odst. 3 a 6 směrnice 95/46 musí být vykládána v tom smyslu, že pokud orgán dozoru členského státu hodlá vykonat vůči subjektu usazenému na území tohoto členského státu pravomoci zasáhnout na základě čl. 28 odst. 3 této směrnice z důvodu porušení pravidel o ochraně osobních údajů, kterého se dopustila třetí osoba, která je správcem těchto údajů a má sídlo v jiném členském státě, má tento orgán dozoru pravomoc posoudit nezávisle na orgánu dozoru tohoto posledně uvedeného členského státu legalitu takového zpracování údajů a může vykonat své pravomoci k zásahu vůči subjektu usazenému na vlastním území, aniž by k učinění zásahu předem vyzval orgán dozoru jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof – Rakousko) – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Věc C-554/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 73/2009 — Podpory pro zemědělce — Prémie na krávy bez tržní produkce mléka — Článek 117 druhý pododstavec — Předávání informací — Rozhodnutí 2001/672/ES ve znění rozhodnutí 2010/300/EU — Přesun skotu na letní pastviny v horských oblastech — Článek 2 odst. 4 — Lhůta pro oznámení přesunu — Výpočet — Opožděná oznámení — Uplatnitelnost nároku na prémii — Podmínka — Zohlednění okamžiku odeslání“

(2018/C 268/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: EP Agrarhandel GmbH

Žalovaný: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Výrok

Článek 2 odst. 4 rozhodnutí Komise 2001/672/ES ze dne 20. srpna 2001, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro přemísťování skotu při vyhánění na letní pastviny v horských oblastech, ve znění rozhodnutí Komise 2010/300/EU, ze dne 25. května 2010 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu ustanovení, podle něhož je pro účely dodržení lhůty pro oznámení přesunu na letní pastviny rozhodující datum doručení oznámení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 13.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Španělsko) – Grupo Norte Facility SA v. Angel Manuel Moreira Gómez

(Věc C-574/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Zásada zákazu diskriminace — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Srovnatelnost situací — Odůvodnění — Pojem ‚objektivní důvody‘ — Odstupné při rozvázání pracovního poměru na dobu neurčitou z objektivního důvodu — Nižší odstupné vyplácené při ukončení smlouvy o zastupování na dobu určitou“

(2018/C 268/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Grupo Norte Facility SA

Žalovaný: Angel Manuel Moreira Gómez

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999 a obsažené v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, podle které je odstupné vyplácené zaměstnancům zaměstnaným na základě pracovních smluv uzavřených na dobu určitou s cílem pokrýt pracovní dobu uvolněnou zaměstnancem pobírajícím dílčí starobní důchod, jako je smlouva o dočasném zastupování dotčená ve věci v původním řízení, po uplynutí doby, na kterou byly tyto smlouvy uzavřeny, nižší než odstupné přiznané zaměstnancům v pracovním poměru na dobu neurčitou v případě rozvázání pracovního poměru z objektivního důvodu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 30, 30.1.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemsko) – M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D. C. Nooren, dědicové M.N.F.M. Noorena v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Věc C-667/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Společná zemědělská politika — Financování z EZFRV — Nařízení (ES) č. 1122/2009 — Podpora pro rozvoj venkova — Nedodržení pravidel podmíněnosti — Snížení a vyloučení — Souběh snížení“

(2018/C 268/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci původního řízení

Žalobci: M.N.J.P.W. Nooren, J.M.F.D.C. Nooren, dědicové M.N.F.M. Noorena

Žalovaný: Staatssecretaris van Economische Zaken

Výrok

Články 70 až 72 nařízení Komise (ES) č. 1122/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, ve spojení s články 23 a 24 nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, je třeba vykládat v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace ve věci v původním řízení, kdy bylo zjištěno vícero případů porušení ze stejné oblasti podmíněnosti, je třeba počítat snížení celkové výše přímých plateb, které byly nebo mají být pobírány, uplatňované na případy porušení z nedbalosti a snížení uplatňované na případy úmyslného porušení, přičemž celková výše snížení za kalendářní rok musí být stanovena při dodržení zásady proporcionality a aniž by byla překročena celková výše uvedená v čl. 23 odst. 1 nařízení č. 73/2009.

(¹) Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Inter-Environnement Bruxelles ASBL a další v. Région de Bruxelles-Capitale

(Věc C-671/16) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) — Pojem „plány a programy“ — Článek 3 — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Nařízení o oblastním územním plánování týkající se evropské čtvrti v Bruselu (Belgie)“

(2018/C 268/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Groupe d'Animation du Quartier Européen de la Ville de Bruxelles ASBL, Association du Quartier Léopold ASBL, Brusselse Raad voor het Leefmilieu ASBL, Pierre Picard, David Weytsman

Žalovaný: Région de Bruxelles-Capitale

Výrok

Článek 2 písm. a), čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že takové nařízení o oblastním územním plánování, jako je nařízení o územním plánování, jež je předmětem věci v původním řízení a které stanoví určité požadavky pro realizaci stavebních projektů, spadá pod pojem „plány a programy“, které mohou mít významný vliv na životní prostředí ve smyslu této směrnice, a tudíž musí být podrobeno posouzení vlivů na životní prostředí.

(¹) Úř. věst. C 78, 13.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Curtea Constituțională a României – Rumunsko) – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept v. Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

(Věc C-673/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Unie — Článek 21 SFEU — Právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 3 — Oprávněné osoby — Rodinní příslušníci občana Unie — Článek 2 bod 2 písm. a) — Pojem ‚manžel nebo manželka‘ — Manželství mezi osobami stejného pohlaví — Článek 7 — Právo pobytu po dobu delší než tři měsíce — Základní práva“

(2018/C 268/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea Constituțională a României

Účastníci původního řízení

Žalobci: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept

Žalovaní: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne

za účasti: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Výrok

- 1) V situaci, kdy občan Unie využil svobody pohybu tím, že v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, vycestoval do jiného členského státu, než jehož má státní příslušnost, a skutečně v něm pobýval a při tomto pobytu rozvinul nebo upevnil rodinný život se státním příslušníkem třetího státu stejného pohlaví, s nímž vstoupil do manželství právoplatně uzavřeného v hostitelském členském státě, musí být čl. 21 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby příslušné orgány členského státu, jehož má občan Unie státní příslušnost, odmítly přiznat právo pobytu na území tohoto členského státu uvedenému státnímu příslušníkovi třetího státu z důvodu, že právo uvedeného členského státu nezakotvuje manželství mezi osobami stejného pohlaví.
- 2) Článek 21 odst. 1 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako nastaly ve věci v původním řízení, má státní příslušník třetího státu stejného pohlaví jako občan Unie, s nímž bylo v jednom z členských států uzavřeno manželství podle práva tohoto státu, právo pobytu po dobu delší než tři měsíce na území členského státu, jehož státní příslušnost má občan Unie. Toto odvozené právo pobytu nesmí podléhat podmínkám přísnějším, než jaké stanoví článek 7 směrnice 2004/38.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 5. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid – Španělsko) – Lucía Montero Mateos v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

(Věc C-677/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Sociální politika — Směrnice 1999/70/ES — Rámcová dohoda o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřená mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Ustanovení 4 — Zásada zákazu diskriminace — Pojem ‚pracovní podmínky‘ — Srovnatelnost situací — Odůvodnění — Pojem ‚objektivní důvody‘ — Odstupné při rozvázání pracovního poměru na dobu neurčitou z objektivního důvodu — Neposkytnutí odstupného při ukončení pracovní smlouvy o dočasném obsazení pracovního místa na dobu určitou“

(2018/C 268/09)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 33 de Madrid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Lucía Montero Mateos

Žalovaná: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Výrok

Ustanovení 4 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, uzavřené dne 18. března 1999 a obsažené v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, musí být vykládáno v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která nestanoví vyplacení odstupného zaměstnancům zaměstnaným na základě pracovních smluv na dobu určitou uzavřených za účelem dočasného obsazení pracovního místa v průběhu výběrového nebo povyšovacího řízení vedeného za účelem konečného obsazení tohoto místa, jako je smlouva o dočasném obsazení pracovního místa ve věci v původním řízení, po uplynutí období, na které byly tyto smlouvy uzavřeny, zatímco zaměstnancům v pracovním poměru na dobu neurčitou je odstupné při ukončení pracovní smlouvy z objektivního důvodu vypláceno.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 86, 20.3.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias v. Evropská komise

(Věc C-6/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložky — Dohody Perform a Oasis uzavřené na základě sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007 – 2013) — Způsobilé náklady — Vrácení vyplacených částek — Protínávrh“

(2018/C 268/10)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zástupce: S. Paliou, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a A. Kyratsou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias v. Evropská komise

(Věc C-7/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Rozhodčí doložky — Dohody Persona a Terregov uzavřené v rámci šestého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2002-2006) — Uznatelné výdaje — Vrácení vyplacených částek — Vzájemná žaloba“

(2018/C 268/11)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (zástupce: S. Paliou, dikigoros)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a A. Kyratsou, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 27.2.2017.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 6. června 2018 – Apcoa Parking Holdings GmbH v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-32/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové a slovní ochranné známky PARKWAY — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 7 odst. 1 písm. c)“

(2018/C 268/12)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Apcoa Parking Holdings GmbH (zástupce: A. Lohmann, Rechtsanwalt)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: A. Söder, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Apcoa Parking Holdings GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 151, 15.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Scotch Whisky Association v. Michael Klotz

(Věc C-44/17) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana zeměpisných označení lihovin — Nařízení (ES) č. 110/2008 — Článek 16 písm. a) až c) — Příloha III — Zapsané zeměpisné označení ‚Scotch Whisky‘ — Whisky vyrobená v Německu a uváděná na trh pod názvem ‚Glen Buchenbach‘“

(2018/C 268/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Scotch Whisky Association

Žalovaný: Michael Klotz

Výrok

- 1) Článek 16 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, musí být vykládán v tom smyslu, že k prokázání existence „nepřímého obchodního použití“ zapsaného zeměpisného označení musí být sporný prvek používán ve formě, která je totožná s tímto označením či foneticky nebo vzhledově podobná. Nepostačuje tudíž, že tento prvek může v povědomí relevantní veřejnosti vyvolat jakoukoli myšlenkovou asociaci s uvedeným označením nebo s příslušnou zeměpisnou oblastí.
- 2) Článek 16 písm. b) nařízení č. 110/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že k prokázání existence „připomenutí“ zapsaného zeměpisného označení přísluší předkládajícímu soudu, aby posoudil, zda se průměrnému, běžně informovanému a přiměřeně pozornému a obezřetnému evropskému spotřebiteli – pokud se setká se sporným názvem – v mysli přímo vybaví obraz výrobku, jehož zeměpisné označení je chráněno. V rámci tohoto posouzení musí tento soud v případě neexistence zaprvé fonetické nebo vzhledově podobnosti sporného názvu s chráněným zeměpisným označením a zadruhé částečného zahrnutí tohoto označení do uvedeného názvu brát v úvahu pojmovou blízkost mezi uvedeným označením a uvedeným názvem.

Článek 16 písm. b) nařízení č. 110/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že k prokázání existence „připomenutí“ zapsaného zeměpisného označení není namístě zohlednit kontext, do něhož je sporný prvek zasazen, a zejména skutečnost, že tento výraz je doplněn upřesněním skutečného původu výrobku.

- 3) Článek 16 písm. c) nařízení č. 110/2008 musí být vykládán v tom smyslu, že za účelem prokázání existence „lživého nebo klamavého údaje“, který je podle tohoto ustanovení nepřipustný, není namístě zohlednit kontext, do něhož je sporný prvek zasazen.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret – Dánsko) – Koppers Denmark ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-49/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2003/96/ES — Zdanění energetických produktů a elektřiny — Článek 21 odst. 3 — Zdanitelné plnění — Spotřeba energetických produktů vyrobených ve vlastních prostorách podniku, který vyrábí energetické produkty — Energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva — Spotřeba rozpouštědla jako paliva v zařízení k destilaci dehtu“

(2018/C 268/14)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Koppers Denmark ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok

Článek 21 odst. 3 směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, musí být vykládán v tom smyslu, že spotřeba energetických produktů ve vlastních prostorách podniku, který je výroby jiných energetických produktů, nepředstavuje výjimku týkající se zdanitelného plnění, již upravuje toto ustanovení, pokud jsou v takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, energetické produkty vyrobené v rámci hlavní činnosti daného zařízení používány pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof – Rakousko) – KP v. LO

(Věc C-83/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Haagský protokol z roku 2007 — Rozhodné právo pro vyživovací povinnosti — Článek 4 odst. 2 — Změna místa obvyklého pobytu oprávněného — Možnost retroaktivního použití práva státu nového místa obvyklého pobytu osoby oprávněné, které je shodné s právem místa soudu — Rozsah výrazu ‚pokud oprávněný nemůže získat výživné od povinného‘ — Příklad, kdy oprávněný nesplnil zákonnou podmínku“

(2018/C 268/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: KP

Žalovaný: LO

Výrok

1) Článek 4 odst. 2 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti schváleného jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2009/941/ES ze dne 30. listopadu 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že:

- okolnost, že stát sídla soudu odpovídá státu, v němž má oprávněný místo obvyklého pobytu, nebrání použití tohoto ustanovení, když se právo určené podpůrným hraničním určovatelem podle tohoto ustanovení a právo určené hlavním hraničním určovatelem podle článku 3 uvedeného protokolu neshodují;
- v situaci, kdy oprávněný z výživného, který změnil místo svého obvyklého pobytu, podá u soudu státu nového obvyklého pobytu návrh na úhradu výživného proti povinnému k výživnému za předcházející období, během kterého měl místo obvyklého pobytu v jiném členském státě, může se právo státu soudu, což je rovněž právo státu jeho nového místa obvyklého pobytu, použít, pokud soudy členského státu místa soudu byly příslušné k projednávání sporů ve věcech vyživovacích povinností týkajících se těchto osob a mají vazbu na uvedené období.

2) Výraz „nemůže získat výživné“ obsažený v čl. 4 odst. 2 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i situace, kdy osoba oprávněná nemůže získat výživné podle práva státu svého obvyklého pobytu z toho důvodu, že nesplňuje podmínky stanovené tímto právem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 168, 29.5.2017.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 7. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État – Belgie) – Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain v. Valonský region

(Věc C-160/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Životní prostředí — Směrnice 2001/42/ES — Článek 2 písm. a) — Pojem „plány a programy“ — Článek 3 — Posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí — Obvod městských pozemkových úprav — Možnost odchýlit se od norem územního plánování — Změna „plánů a programů““

(2018/C 268/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobci: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Žalovaný: Valonský region

Za přítomnosti: obec Orp-Jauche, Bodymat SA

Výrok

Článek 2 písm. a), čl. 3 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí musí být vykládány v tom smyslu, že vyhláška, jejímž předmětem je vymezení obvodu městských pozemkových úprav, který pouze vymezuje zeměpisnou oblast, v jejímž rámci bude moci být uskutečněn urbanistický záměr týkající se přeměny a rozvoje městských funkcí, a který vyžaduje výstavbu, změnu, rozšíření, odstranění nebo vyvýšení pozemních komunikací a veřejných prostranství a při jehož realizaci bude možné odchýlit se od určitých norem v oblasti územního plánování, spadá z důvodu této možnosti odchylky pod pojem „plány a programy“, které mohou mít významný vliv na životní prostředí ve smyslu této směrnice, a vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 178, 6.6.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. června 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supremo Tribunal de Justiça – Portugalsko) – Virgílio Tarragó da Silveira v. Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(Věc C-250/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Úpadkové řízení — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Článek 15 — Účinky úpadkového řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva náležejícího do majetkové podstaty — Pojem „probíhající soudní řízení“ — Řízení ve věci samé, jehož cílem je uznání pohledávky“

(2018/C 268/17)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Supremo Tribunal de Justiça

Účastníci původního řízení

Žalobce: Virgílio Tarragó da Silveira

Žalovaná: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Výrok

Článek 15 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že se použije na řízení probíhající před soudem členského státu, jehož předmětem je uložení povinnosti dlužníkovi zaplatit peněžitou částku dlužnou na základě smlouvy o poskytování služeb, jakož i peněžitou náhradu škody způsobené nesplněním této smluvní povinnosti, pokud úpadek tohoto dlužníka byl prohlášen v úpadkovém řízení zahájeném v jiném členském státě a prohlášení úpadku se vztahuje na veškerý majetek uvedeného dlužníka.

(¹) Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 7. června 2018 – Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA v. Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rada Evropské unie, Evropská komise, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

(Věc C-363/17 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Dovozy některých polyetylentereftalátů pocházejících z Indie, Thajska a Tchaj-wanu — Prováděcí rozhodnutí 2013/226/EU — Rozhodnutí o ukončení přezkumu opatření před pozbytím platnosti bez uložení konečného antidumpingového cla — Mimosmluvní odpovědnost — Příčinná souvislost — Povinnost uvést odůvodnění“

(2018/C 268/18)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA, Novapet SA (zástupci: L. Ruessmann, advokát, J. Beck, solicitor)

Další účastnice řízení: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rada Evropské unie (zástupci: H. Marcos Fraile, zmocněnec, ve spolupráci s B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, advokát), Evropská komise, European Federation of Bottled Waters (EFBW), Caiba SA, Coca-Cola Enterprises Belgium (CCEB), Danone, Nestlé Waters Management & Technology, Pepsico International Ltd, Refresco Gerber BV

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnostem Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA a Novapet SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 28.8.2017.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 7. června 2018 – Ori Martin SA v. Soudní dvůr Evropské unie

(Věc C-463/17 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Žaloba na uplatnění odpovědnosti — Nedostatečné odůvodnění rozsudku vydaného Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku — Zkreslení předmětu bodu návrhových žádání směřujících k náhradě škody“

(2018/C 268/19)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ori Martin SA (zástupce: G. Belotti, avvocato)

Další účastník řízení: Soudní dvůr Evropské unie (zástupci: J. Inghelram a Á. M. Almendros Manzano, zmocněnci)

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Ori Martin SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Soudním dvorem Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 392, 20.11.2017.

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. prosince 2017 Kevinem Karpem proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 23. října 2017 ve věci T-833/16, Karp v. Parlament

(Věc C-714/17 P)

(2018/C 268/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Kevin Karp (zástupci: N. Lambers, avocat, R. Ben Ammar, avocate)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Usnesením ze dne 19. června 2018 Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bezirksgericht Villach (Rakousko) dne 27. listopadu 2018 – Norbert Reitbauer a další v. Enrico Casamassima

(Věc C-722/17)

(2018/C 268/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bezirksgericht Villach

Účastníci původního řízení

Žalobci: Norbert Reitbauer, Dolinschek GmbH, B.T.S. Trendfloor Raumausstattungs-GmbH, Elektrounternehmen K. Maschke GmbH, Klaus Egger, Architekt DI Klaus Egger Ziviltechniker GmbH

Žalovaný: Enrico Casamassima

Předběžné otázky

1 Otázka 1:

Musí být čl. 24 bod 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „nařízení č. 1215/2012“) vykládán v tom smyslu, že odpůřčí žaloba upravená v § 232 rakouského Exekutionsordnung (zákon o exekučním řízení) v případě sporu o rozdělení výtěžku soudní dražby spadá do působnosti tohoto ustanovení,

a to i v případě, že se žaloba zástavního věřitele podaná proti jinému zástavnímu věřiteli

- a) opírá o výtku, že jeho pohledávka ze zápůjčky zajištěná zástavním právem již z důvodu protipohledávky dlužníka, kterou má z titulu náhrady škody, neexistuje a
- b) která se navíc – stejně jako věřitelská odpůřčí žaloba (*actio pauliana*) – opírá o výtku, že zřízení zástavního práva zajišťujícího tuto pohledávku ze zápůjčky je z důvodu zvýhodnění věřitele neúčinné?

2 Druhá otázka (v případě záporné odpovědi na první otázku):

Musí být čl. 24 bod 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení č. 1215/2012) vykládán v tom smyslu, že odpůřčí žaloba upravená v § 232 rakouského Exekutionsordnung (zákon o exekučním řízení) v případě sporu o rozdělení výtěžku soudní dražby spadá do působnosti tohoto ustanovení,

a to i v případě, že se žaloba zástavního věřitele podaná proti jinému zástavnímu věřiteli

- a) opírá o výtku, že jeho pohledávka ze zápůjčky zajištěná zástavním právem již z důvodu protipohledávky dlužníka, kterou má z titulu náhrady škody, neexistuje, a
- b) která se navíc – stejně jako věřitelská odpůřčí žaloba (*actio pauliana*) – opírá o výtku, že zřízení zástavního práva zajišťujícího tuto pohledávku ze zápůjčky je z důvodu zvýhodnění věřitele neúčinné?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 351, s. 1.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 30. ledna 2018 společností Merck KGaA proti rozsudku
Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 17. listopadu 2017 ve věci T-802/16, Endoceutics
v. EUIPO – Merck**

(Věc C-62/18 P)

(2018/C 268/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Merck KGaA (zástupci: M. Best, U. Pfléghar, S. Schäffner, Rechtsanwälte, M. Giannakoulis, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Endoceutics, Inc.

Usnesením ze dne 31. května 2018 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl, že je kasační opravný prostředek nepřipustný.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg
(Německo) dne 16. února 2018 – Trestní řízení proti Dumitru-Tudorovi Dorobantovi**

(Věc C-128/18)

(2018/C 268/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

proti

Dumitru-Tudorovi Dorobantovi

Předběžné otázky

1. Jaké minimální požadavky musí být kladeny na vězeňské podmínky v kontextu rámcového rozhodnutí ⁽¹⁾ v souladu s článkem 4 Listiny?
 - a. Je z pohledu unijního práva zejména stanovena „absolutní“ minimální hranice ohledně velikosti vězeňské cely, při jejímž nedodržení se vždy jedná o porušení článku 4 Listiny?
 - i. Je při určení individuální části vězeňské cely rozhodující, zda se jedná o samostatnou nebo společnou celu?
 - ii. Je při výpočtu velikosti vězeňské cely nutno odečíst plochu, kterou zabírá nábytek (postel, skříň atd.)?
 - iii. Jaké stavební podmínky jsou ohledně vězeňských podmínek slučitelných s unijním právem příp. relevantní? Jaký význam má příp. přímý (nebo jen nepřímý) přístup k sanitárním či jiným prostorám z vězeňské cely a zásobování studenou a teplou vodou, topením, osvětlením atd.?
 - b. Jakou roli hrají při hodnocení různé „režimy výkonu vazby“, konkrétně různé doby vycházek a různá míra svobody pohybu v rámci věznice?

- c. Smí být – jak to učinil senát ve svých rozhodnutích o povolení vydání – zohledněny také právní a organizační vylepšení ve vystavujícím členském státu (zavedení ombudsmana, zavedení soudů vykonávajících dohled nad výkonem trestu, atd.)?
2. Podle jakých měřítek mají být hodnoceny vězeňské podmínky z pohledu základních unijních práv? Nakolik ovlivňují tato měřítka výklad pojmu „skutečné nebezpečí“ ve smyslu judikatury Soudního dvora ve věci Aranyosi a Căldăraru?
- a. Jsou justiční orgány vykonávajícího členského státu v tomto smyslu oprávněny provádět obsáhlou kontrolu vězeňských podmínek ve vystavujícím členském státu nebo se musí omezit na „evidenční kontrolu“?
- b. Pokud Soudní dvůr v odpovědi na první předkládanou otázku dospěje k závěru, že unijní právo stanoví „absolutní“ požadavky na vězeňské podmínky: Znamenalo by nedosažení těchto minimálních podmínek „překážku ve zvažování“ v tom smyslu, že by se vždy jednalo o „skutečné nebezpečí“ zakazující vydání, nebo smí vykonávající členský stát jednat dle svého uvážení? Smí být přitom zohledněna hlediska, jako je zachování vnitroeuroevropského systému právní pomoci, funkčnost evropského trestního soudnictví nebo zásady vzájemné důvěry a vzájemného uznávání?

(¹) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Dresden (Německo) dne 22. února 2018 – hapeg dresden gmbh v. Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

(Věc C-137/18)

(2018/C 268/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Dresden

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: hapeg dresden gmbh

Žalovaná: Bayrische StraÙe 6-8 GmbH & Co. KG

Předběžná otázka

Je třeba unijní právo a zejména čl. 15 odst. 3 písm. b) a c), jakož i první, druhou a třetí větu písm. b) a c) článku 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES (¹) ze dne 12. prosince 2006 (směrnice o službách) vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava použitelná v původním řízení, podle níž není ve smlouvách s architekty nebo inženýry povoleno sjednat odměnu, která je nižší, než činí minimální sazby odměny, která musí být určena podle Honorarordnung für Architekten und Ingenieure (nařízení o odměnách pro architekty a inženýry)?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu, Úř. věst. 2006, L 376, s. 36.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne
19. března 2018 – Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a další**

(Věc C-197/18)

(2018/C 268/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Odpůrkyně: Bundesministerin für Nachhaltigkeit und Tourismus, dříve Bundesminister für Land und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Předběžná otázka

Je nutno článek 288 SFEU ve spojení s čl. 5 odst. 4 nebo s čl. 5 odst. 5 ve spojení s přílohou I bodem 2 směrnice Rady 91/676/EHS ⁽¹⁾ ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (dále jen „směrnice o dusičnanech“) vykládat tak, že

- a) veřejný vodohospodářský podnik, který poskytuje vodohospodářské služby a který přitom před dodávkou pitné vody spotřebitelům (s povinnou přípojkou) tuto vodu s vyšším obsahem dusičnanů odebranou ze studní, jež má k dispozici, upraví tak, aby dosáhl koncentrace dusičnanů ve vodě před dodáním spotřebitelům nižší než 50 mg/l, a tento veřejný vodohospodářský podnik je na základě zákona povinen zajistit také dodávky vody na určitém území, je ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie bezprostředně dotčen (v projednávané věci popřípadě nedostatečným provedením směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991) do té míry, že je v důsledku údajně nedostatečných akčních programů (protože koncentrace dusičnanů 50 mg/l ve vodě je na území tohoto vodohospodářského podniku překračována) povinen provádět opatření na úpravu vody a tím jsou mu přiznána subjektivní práva v rámci směrnice o dusičnanech
- a.1) na změnu vnitrostátního akčního programu již vydaného k provedení směrnice o dusičnanech (podle čl. 5 odst. 4 směrnice o dusičnanech) v tom smyslu, že touto změnou budou stanovena přísnější opatření s cílem dosažení cílů článku 1 směrnice o dusičnanech a konkrétně cíle dosažení hodnoty 50 mg/l maximální koncentrace dusičnanů v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?
- a.2) na přijetí dodatečných nebo účinnějších opatření (podle čl. 5 odst. 5 směrnice o dusičnanech) s cílem uskutečnit cíle článku 1 směrnice o dusičnanech a konkrétně dosáhnout maximální koncentraci dusičnanů 50 mg/l v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?
- b) spotřebitel, jež by ze zákona mohl používat vodu z vlastní domovní studny pro vlastní spotřebu a tuto vodu z důvodu zvýšené koncentrace dusičnanů nepoužívá (v době návrhu, z něž vycházelo řízení, nemohl používat a v období položení této otázky Soudnímu dvoru Evropské unie by ji sice používat mohl, lze však nesporně očekávat další zvýšení koncentrace dusičnanů ve vodě vyšší než 50 mg/l), nýbrž odebírá vodu od veřejného vodohospodářského podniku, je ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie bezprostředně dotčen (v projednávané věci popřípadě nedostatečným provedením směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991) do té míry, že – na základě údajně nedostatečných akčních programů, protože koncentrace dusičnanů 50 mg/l je v místě, ze kterého odebírá vodu (domovní studna) překračována – nemůže využít svého práva na používání podzemních vod na svém pozemku, jež mu ze zákona s omezeními přísluší, a tím jsou mu přiznána subjektivní práva v rámci směrnice o dusičnanech

- b.1) na změnu vnitrostátního akčního programu již vydaného k provedení směrnice o dusičnanech (podle čl. 5 odst. 4 směrnice o dusičnanech) v tom smyslu, že touto změnou budou stanovena přísnější opatření s cílem dosažení cílů článku 1 směrnice o dusičnanech, a konkrétně cíle dosažení hodnoty 50 mg/l maximální koncentrace dusičnanů v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?
- b.2) na přijetí dodatečných nebo účinnějších opatření (podle čl. 5 odst. 5 směrnice o dusičnanech) s cílem uskutečnit cíle článku 1 směrnice o dusičnanech, a konkrétně dosáhnout maximální koncentraci dusičnanů 50 mg/l v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?
- c) obec jako veřejnoprávní korporace, která používá resp. dává k dispozici jí provozovanou obecní studnu k zásobování pitnou vodou z důvodu koncentrace dusičnanů ve vodě vyšší než 50 mg/l pouze jako studnu na užitkovou vodu – přičemž tím není ohroženo zásobování pitnou vodou –, je ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie přímo bezprostředně dotčena (v projednávané věci popřípadě nedostatečným provedením směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 z důvodu do té míry nedostatečných akčních programů), že hodnota koncentrace dusičnanů ve vodě 50 mg/l je na odběrném místě překračována a nelze jej tedy používat jako zdroj pitné vody a tím jsou jí přiznána subjektivní práva v rámci směrnice o dusičnanech
- c.1) na změnu vnitrostátního akčního programu již vydaného k provedení směrnice o dusičnanech (podle čl. 5 odst. 4 směrnice o dusičnanech) v tom smyslu, že touto změnou budou stanovena přísnější opatření s cílem dosažení cílů článku 1 směrnice o dusičnanech, a konkrétně cíle dosažení hodnoty 50 mg/l maximální koncentrace dusičnanů v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?
- c.2) na přijetí dodatečných nebo účinnějších opatření (podle čl. 5 odst. 5 směrnice o dusičnanech) s cílem uskutečnit cíle článku 1 směrnice o dusičnanech, a konkrétně dosáhnout maximální koncentraci dusičnanů 50 mg/l v podzemních vodách na jednotlivých odběrných místech?

Přičemž ve všech třech případech je vždy zajištěna ochrana zdraví spotřebitelů buď – v případech pod písm. b) a c) – odběrem vody od vodohospodářského podniku (s povinným připojením a právem na připojení), nebo – v případě pod písm. a) – příslušnými opatřeními na úpravu vody.

(¹) Směrnice Rady ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. 1991, L 375, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 68).

Kasační opravný prostředek podaný dne 18. března 2018 Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 16. ledna 2018 ve věci T-715/16, Pebagua v. Komise

(Věc C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (zástupce: A. J. Uceda Sosa, abogado)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v celém rozsahu usnesení Tribunálu napadené tímto kasačním opravným prostředkem;
- sám vydal konečné rozhodnutí v této věci a vyhověl návrhovým žádáním uvedeným navrhovatelkou v žalobě, potažmo zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1141 ze dne 13. července 2016 ⁽¹⁾, nebo podpůrně zrušil zařazení druhu rak červený (*Procambarus clarkii*) na unijní seznam schválený uvedeným nařízením;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Napadené usnesení se nezabývá meritem věci dotčené žalobou, ale považuje žalobu za nepřipustnou pro nedostatek aktivní legitimace žalobkyně, což představuje porušení druhé hypotézy aktivní legitimace podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, neboť napadené nařízení se bezprostředně dotýká podniků zastoupených žalobkyní a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1141 ze dne 13. července 2016, kterým se přijímá seznam invazních nepůvodních druhů s významným dopadem na Unii podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 (Úř. věst. 2016, L 189, s. 4).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Hamburg (Německo) dne 29. března 2018 – Krohn & Schröder GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Věc C-226/18)

(2018/C 268/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Krohn & Schröder GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Předběžné otázky

- 1) Vztahuje se článek 212a nařízení (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾ (celní kodex) na osvobození od antidumpingového a vyrovnávacího cla podle čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1238/2013 ⁽²⁾, resp. podle čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013 ⁽³⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je podmínka stanovená v čl. 3 odst. 1 písm. a) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a v čl. 2 odst. 1 písm. a) prováděcího nařízení č. 1239/2013 splněna při použití článku 212a celního kodexu na případ, kdy celní dluh vznikl na základě článku 204 odst. 1 celního kodexu v důsledku překročení lhůty uvedené v čl. 49 odst. 1 celního kodexu, jestliže podnik, který je přidruženým podnikem podniku uvedeného v příloze prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, který dotčené zboží vyrobil, zaslal a vyfaktoval, sice nebyl dovozcem tohoto zboží ani nezajistil jeho propuštění do volného oběhu, avšak měl v úmyslu tak učinit a dotčené zboží mu bylo skutečně dodáno?

- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Mohou být závazková faktura a osvědčení o vývozním závazku ve smyslu článku 3 odst. 1 písm. b) a c) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a článku 2 odst. 1 písm. b) a c) prováděcího nařízení č. 1239/2013 při použití článku 212a celního kodexu na případ, kdy celní dluh vznikl na základě článku 204 odst. 1 celního kodexu v důsledku překročení lhůty uvedené v čl. 49 odst. 1 celního kodexu, předloženy také během lhůty stanovené celními orgány podle čl. 53 odst. 1 celního kodexu?
- 4) V případě kladné odpovědi na třetí otázku: Splňuje závazková faktura dle čl. 3 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a dle čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013, která namísto na prováděcí rozhodnutí 2013/707/EU odkazuje na rozhodnutí 2013/423/EU, za okolností sporu v původním řízení a při zohlednění obecných právních zásad podmínky stanovené v bodě 9 přílohy III prováděcího nařízení č. 1238/2013 a v bodě 9 přílohy 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013?
- 5) V případě záporné odpovědi na čtvrtou otázku: Může být závazková faktura ve smyslu článku 3 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a článku 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013 při použití článku 212a celního kodexu na případ, kdy celní dluh vznikl na základě článku 204 odst. 1 celního kodexu v důsledku překročení lhůty uvedené v čl. 49 odst. 1 celního kodexu, předložena také až v řízení o opravném prostředku proti stanovení celního dluhu?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 302, s. 1, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 ze 19. prosince 1996, Úř. věst. 1992 L 17, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, Úř. věst. 2013 L 325, s. 1.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1239/2013, ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky, Úř. věst. 2013 L 325, s. 66.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Itálie) dne 4. května 2018 – Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus“ a další
v. Presidenza del Consiglio dei Ministri a další**

(Věc C-305/18)

(2018/C 268/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobci: Associazione „Verdi Ambiente e Società – Aps Onlus“, VAS – Aps Onlus, Associazione di Promozione Sociale „Movimento Legge Rifiuti Zero per l'Economia Circolare“

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lazio, Regione Toscana, Regione Lombardia

Předběžné otázky

1. Brání články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES ⁽¹⁾ spolu s body 6, 8, 28 a 31 odůvodnění této směrnice takovým primárním vnitrostátním právním předpisům a souvisejícím sekundárním prováděcím předpisům, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014 a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněného v *gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* (Úřední věstník Italské republiky) č. 233 ze dne 5. října 2016, v části, v níž jsou pouze takové spalovny, kterých se tyto předpisy týkají na základě údajů uvedených v přílohách a tabulkách napadeného nařízení předsedy vlády, označeny za strategickou infrastrukturu a výstavbu hlavního národního zájmu, prostřednictvím které se provádí integrovaný a moderní systém nakládání s komunálním a podobným odpadem a zajišťuje se národní bezpečnost a soběstačnost, a to z toho důvodu, že podobnou kvalifikaci vnitrostátní zákonodárce nepřiznal rovněž zařízením na zpracování odpadu recyklací a opětovným použitím, přičemž tyto dva způsoby mají v hierarchii způsobů nakládání s odpady podle uvedené směrnice přednost?

Podpůrně, v případě záporné odpovědi na předchozí předběžnou otázku, brání články 4 a 13 směrnice 2008/98/ES takovým primárním vnitrostátním právním předpisům a sekundárním prováděcím právním předpisům, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014, a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněné v *gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* č. 233 ze dne 5. října 2016, v části, v níž spalovny komunálního odpadu označuje za strategickou infrastrukturu a výstavbu hlavního národního zájmu, a to za účelem zastavení řízení o nesplnění povinnosti a předcházení dalším takovým řízením z důvodu neprovedení pravidel evropského práva pro tuto oblast, jakož i omezení ukládání odpadu na skládky?

2. Brání články 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a 12 směrnice 2001/24/ES ⁽²⁾ jednotlivě, jakož i ve vzájemném spojení použití takových primárních vnitrostátních právních předpisů a souvisejících sekundárních prováděcích předpisů, jako je čl. 35 odst. 1 legislativního nařízení č. 133/2014, přeměněného na zákon č. 164/2014, a nařízení předsedy vlády ze dne 10. srpna 2016, zveřejněné v *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana* č. 233 ze dne 5. října 2016, na základě nichž má předseda vlády pravomoc nařízením zvýšit kapacitu existujících spaloven a rovněž určit počet, kapacitu a regionální rozmístění spaloven s energetickým využitím komunálního a podobného odpadu, které se mají vybudovat na pokrytí stanovených zbytkových potřeb, a to s cílem postupného sociálně-ekonomického vyrovnání mezi jednotlivými oblastmi státu a v souladu s cíli tříděného sběru a recyklace, přičemž dotčené vnitrostátní právní předpisy nestanoví ve fázi přípravy takového plánu podle nařízení předsedy vlády povinnost uplatnit pravidla pro strategické posuzování vlivů na životní prostředí, jak je stanoveno ve směrnici 2001/42/ES?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. 2001, L 197, s. 30).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 7. května 2018 – Lavorgna Srl v. Comune di Montelanico a další

(Věc C-309/18)

(2018/C 268/29)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Lavorgna Srl

Žalovaní: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola, Comune di Trivigliano

Předběžná otázka

Brání unijní zásady ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, spolu se zásadami volného pohybu zboží, svobody usazování a volného pohybu služeb podle Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) jakož i zásady, které z nich vyplývají, jako je rovné zacházení, zákaz diskriminace, vzájemné uznávání, proporcionalita a transparentnost podle směrnice 2014/24/EU ⁽¹⁾, takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou italské právní předpisy vyplývající z ustanovení čl. 95 odst. 10 ve spojení s čl. 83 odst. 9 legislativního nařízení č. 50/2016, podle kterých skutečnost, že v ekonomické nabídce předložené v rámci zadávacího řízení na veřejné služby nejsou samostatně uvedeny náklady na pracovní sílu, znamená v každém případě vyloučení dotyčného uchazeče bez možnosti doplnění či poskytnutí vysvětlení, a to i v případě, kdy povinnost samostatně uvést předmětné údaje nebyla stanovena v zadávací dokumentaci, a také bez ohledu na skutečnost, že z věcného hlediska nabídka skutečně splňuje požadavky na minimální náklady na pracovní sílu, a to v souladu s prohlášením, které za tímto účelem soutěžitel učinil?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 974, s. 65).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 11. května 2018 – trestní řízení proti Emilu Milevovi

(Věc C-310/18)

(2018/C 268/30)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

Emil Milev

Předběžné otázky

1) Je vnitrostátní judikatura, která podmiňuje další trvání zajišťovacího opatření „vazby“ (čtyři měsíce po zatčení obviněného) existencí „důvodného podezření“, kterým se rozumí pouhé zjištění, že obviněný „prima facie“ mohl spáchat dotčený trestný čin, v souladu s článkem 3, čl. 4 odst. 1 druhou větou, článkem 10, čtvrtou a pátou větou bodu 16 odůvodnění a bodem 48 odůvodnění směrnice 2016/343, ⁽¹⁾ jakož i s články 47 a 48 Listiny [základních práv Evropské unie]?

Pokud tomu tak není, je vnitrostátní judikatura, která „důvodným podezřením“ rozumí vysokou pravděpodobnost, že dotčený trestný čin spáchal obviněný, v souladu s výše uvedenými ustanoveními?

2) Je vnitrostátní judikatura, která ukládá soudu, jenž rozhoduje o žádosti o změnu již uloženého zajišťovacího opatření „vazby“, aby odůvodnil své rozhodnutí bez porovnání důkazů v neprospěch a ve prospěch, i když obhájce obviněného přednesl v tomto směru argumenty – přičemž jediným důvodem pro toto omezení je to, že musí být zachována nestrannost soudce pro případ, že bude příslušný k meritornímu projednání této věci –, slučitelná s čl. 4 odst. 1 druhou větou, článkem 10, bodem 16 odůvodnění čtvrtou a pátou větou a bodem 48 odůvodnění směrnice 2016/343, jakož i s článkem 47 Listiny [základních práv Evropské unie]?

Pokud tomu tak není, je vnitrostátní judikatura, podle níž soud provede podrobnější a cílenější hodnocení důkazů a jednoznačně odpoví na argumenty obhájce obviněného, i když tím vyvolá riziko, že pokud bude příslušný k meritornímu projednání této věci, nebude ji moci projednat ani vyslovit konečné rozhodnutí o vině – což by znamenalo, že tuto věc meritorně projedná jiný soudce –, v souladu s výše uvedenými ustanoveními?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. 2016, L 65, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Svea hovrätt (Švédsko) dne 9. května 2018 – Dacom Limited v. IPM Informed Portfolio Management AB

(Věc C-313/18)

(2018/C 268/31)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Dacom Limited

Odpůrkyně: IPM Informed Portfolio Management AB

Předběžné otázky

- 1.1. Na základě jakých kritérií má být určeno, zda je materiál přípravným koncepčním materiálem ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ⁽¹⁾ ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů? Mohou být tímto přípravným koncepčním materiálem dokumenty, které vymezují požadavky na funkce, jež má počítačový program vykonávat, a na výsledek, jehož musí program dosáhnout, například podrobný popis investičních zásad či modelů rizika při správě majetku včetně matematických vzorců, které mají být v počítačovém programu použity?
- 1.2. Musí být materiál úplný a podrobný do té míry, že ve skutečnosti nevyžaduje žádná nezávislá rozhodnutí ze strany tvůrce kódu počítačového programu, aby byl přípravným koncepčním materiálem ve smyslu této směrnice?
- 1.3. Znamená výlučné právo k přípravnému koncepčnímu materiálu ve smyslu této směrnice, že počítačový program, který je výsledkem tohoto přípravného koncepčního materiálu, má být považován za zpracování přípravného koncepčního materiálu, a tedy za odvozené dílo pro účely autorského práva [čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/24/ES], nebo že přípravný koncepční materiál a počítačový program je třeba považovat za různé formy vyjádření téhož díla, nebo že se jedná o dvě samostatná díla?
- 2.1. Lze poradce, který je zaměstnancem jiné společnosti, ale který vykonává několik let činnost pro téhož klienta a v rámci výkonu svých povinností nebo podle pokynů tohoto klienta vytvořil počítačový program, považovat za zaměstnance [společnosti, která je klientem] pro účely čl. 2 odst. 3 směrnice 2009/24/ES?

2.2 Na základě jakých kritérií je třeba určit, zda je určitá osoba zaměstnancem pro účely tohoto ustanovení?

3.1 Vyžaduje článek 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, ⁽²⁾ aby existovala možnost domoci se vydání soudního zákazu i v situaci, kdy je navrhovatel nositelem dotčených autorských práv společně s osobou, proti které má soudní zákaz směřovat?

3.2 V případě kladné odpovědi na otázku 3.1, je třeba dojít k jinému závěru, pokud se výlučné právo týká počítačového programu, který nebyl rozšířen či zpřístupněn veřejnosti, ale je užíván pouze v obchodní činnosti společného nositele práv?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 111, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 2004, L 157, s. 45.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugalsko)
dne 14. května 2018 – Cátia Correia Moreira v. Município de Portimão**

(Věc C-317/18)

(2018/C 268/32)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cátia Correia Moreira

Žalovaný: Município de Portimão

Předběžné otázky

- 1) S ohledem na to, že „zaměstnancem“ se rozumí jakákoli osoba, které je v příslušném členském státě poskytována ochrana jako zaměstnanci v souladu s platnými vnitrostátními předpisy o zaměstnávání, lze pro účely čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ ze dne 12. března 2001 považovat za „zaměstnance“ osobu, která má s převodcem smlouvu o služebním poměru, v důsledku čehož může uvedená osoba požívat ochranu přiznanou dotčenou směrnicí?
- 2) Brání unijní právo, konkrétně směrnice 2001/23/ES, ve spojení s čl. 4 odst. 2 SEU, vnitrostátní právní úpravě, která vyžaduje i v případě převodu, který spadá do rozsahu uvedené směrnice, aby zaměstnanci nutně podstoupili veřejné výběrové řízení a s nabyvatelem, kterým je obecní úřad, uzavřeli novou smlouvu?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 2001, s. 16).

Kasační opravný prostředek podaný dne 14. května 2018 společností Fred Olsen, S. A., proti rozsudku Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 15. března 2018 ve věci T-108/16, Naviera Armas, S. A., v. Evropská komise

(Věc C-319/18 P)

(2018/C 268/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Fred Olsen, S. A. (zástupci: J. M. Rodríguez Cárcamo a A. M. Rodríguez Conde, abogados)

Další účastnice řízení:

Naviera Armas, S. A.

Evropská komise

Návrhová žádání

Fred Olsen, S. A., navrhuje, aby Soudní dvůr vydal rozsudek, kterým

- zruší v celém rozsahu rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2018, vydaný ve věci T-108/16, Naviera Armas, S. A., proti Evropské komisi, podporované společností Fred Olsen, S. A., EU:T:2018:145;
- zamítne v plném rozsahu návrhová žádání společnosti Naviera Armas, S. A., jimiž je navrhováno zrušení rozhodnutí Komise (2015) 8655 final ze dne 8. prosince 2015 o státní podpoře SA.36628 (2015/NN) (ex 2013/CP – Španělsko – Fred Olsen, a
- uloží účastnicím řízení, které vyjádří nesouhlas s tímto kasačním opravným prostředkem, náhradu nákladů řízení vynaložených společností Fred Olsen, S. A., v souvislosti ním a společnosti Naviera Armas, S. A., uloží náhradu nákladů řízení vynaložených společností Fred Olsen, S. A., v řízení o žalobě.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku

1. Fred Olsen zakládá první důvod kasačního opravného prostředku na nedostatku odůvodnění napadeného rozsudku v souvislosti se selektivitou opatření ve smyslu vyžadovaném rozsudkem *Komise v. Hansestadt Lübeck* (C-524/14 P) ⁽¹⁾.
2. Kdyby Tribunál posuzoval selektivitu opatření v souladu s kritérii vyplývajících z citovaného rozsudku, musel by se zabývat (i) obecným referenčním rámcem, do kterého patří poplatky odváděné společností Fred Olsen za užívání přístavní infrastruktury Puerto de las Nieves (Španělsko), to znamená systémem poplatků platným pro všechny přístavy Kanárských ostrovů a upraveným vnitrostátním právem; (ii) otázkou, zda situace společnosti Fred Olsen je či není vzhledem k přezkoumávanému opatření srovnatelná se situací jiných subjektů, které užívají uvedenou infrastrukturu, včetně společnosti Naviera Armas, a (iii) možnou diskriminaci při odvádění uvedených poplatků.
3. Komise dospěla v napadeném rozhodnutí k závěru, že samotná skutečnost, že Fred Olsen je jediným uživatelem přístavu Puerto de las Nieves, není sama o sobě takovou výhodou získanou ze státních prostředků, neboť Fred Olsen odvádí obvyklou výši poplatků vyžadovaných od všech subjektů spadajících do režimu platného pro všechny kanárské přístavy. Komise tudíž neměla povinnost zkoumat selektivitu opatření.
4. Naproti tomu Tribunál měl pro účely posouzení, zda nastala obtíž ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, selektivitu opatření zkoumat, což by mu umožnilo posoudit, zda přístavní poplatky, které Fred Olsen odváděla jako protiplnění za to, že je jediným uživatelem přístavní infrastruktury Puerto de Las Nieves, přinesly této společnosti jakoukoli výhodu.
5. Vzhledem k tomu, že odůvodnění rozsudku je v tomto ohledu zjevně nedostačující, nelze shledat, zda taková údajná výhoda vznikla, a proto je třeba rozsudek Tribunálu zrušit v celém rozsahu.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku

6. Druhý důvod kasačního opravného prostředku zakládá Fred Olsen na tom, že odůvodnění rozhodnutí Komise, ve kterém nebyl uplatněn test soukromého investora, bylo dostatečné.
7. Tribunál dospěl k závěru, že rozhodnutí je odůvodněno nedostatečně, neboť podle jeho názoru měla Komise uplatnit kritérium soukromého investora, jež platí v tržním hospodářství.
8. Vedle samotné skutečnosti, že Fred Olsen je jediným uživatelem přístavu Puerto de la Nieves, není ovšem v rozsudku Tribunálu žádný náznak toho, že by jí z této situace plynula jakákoli výhoda související s odváděním poplatků za užívání infrastruktury. V tomto případě neexistuje žádná smlouva či sleva na poplatcích odváděných společnostmi Fred Olsen, a při odvádění poplatků nedochází ani k diskriminaci ve vztahu k ostatním subjektům, jako je Naviera Armas.
9. Rozsudky Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise (T-443/08 a T-455/08) ⁽²⁾, Ryanair v. Komise (T-196/04) ⁽³⁾ a Aéroports de Paris v. Komise (T-128/98) ⁽⁴⁾ se tudíž na projednávanou věc nevztahují.
10. Rozsudek Tribunálu proto musí být zrušen v celém rozsahu a rozhodnutí Komise musí být v celém rozsahu zachováno.

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 24. března 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, T-443/08 a T-455/08, EU:T:2011:117.

⁽³⁾ Rozsudek ze dne 17. prosince 2008, Ryanair v. Komise, T-196/04, EU:T:2008:585.

⁽⁴⁾ Rozsudek ze dne 12. prosince 2000, Aéroports de Paris v. Komise, T-128/98, EU:T:2000:290.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 19. března 2018 – SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa v. Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

(Věc C-343/18)

(2018/C 268/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l., MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa

Odpůrci: Regione Emilia-Romagna, A.U.S.L. Romagna

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 27 nařízení ES [č. 882/2004], který pro činnosti uvedené v příloze IV oddílu A a příloze V oddílu A stanoví, že členské státy zajistí výběr poplatku, vykládán v tom smyslu, že ukládá povinnost k platbě všem zemědělcům, a to i když „vykonávají porážku nebo bourání masa účelově a ve spojení s činností chovu zvířat“?

- 2) Může členský stát z placení veterinárních poplatků vyloučit některé kategorie zemědělců, a to přesto, že zavedl systém výběru poplatků, který je jako celek způsobilý zajistit úhradu nákladů vynaložených na úřední kontroly, anebo může uplatňovat sazby, které jsou nižší než sazby stanovené v nařízení ES č. 8[8]2/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. května 2018 Rose Vision, S.L. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 8. března 2018 ve věcech T-45/13 RENV a T-587/15, Rose Vision v. Komise

(Věc C-346/18 P)

(2018/C 268/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rose Vision, S.L. (zástupce: J.J. Marín López, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 8. března 2018, Rose Vision v. Komise, T-45/13 RENV a [T]-587/15, ECLI:EU:T:2018:124.
- přiznal společnosti Rose Vision náhradu škody za podmínek uvedených v desátém a jedenáctém bodě tohoto kasačního opravného prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Nesprávné právní posouzení při opětovném otevření ústní části řízení ve věci T-587/15 prostřednictvím usnesení Tribunálu ze dne 10. října 2017 na základě nesprávného argumentu uplatněného žalobkyní;
2. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že napadený rozsudek zkreslil posouzení důkazů provedených při tvrzení, že Komise nahradila varování W 2 varováním W 1 z července 2012;
3. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že napadený rozsudek ve věci T-45/13 RENV nepřipustil návrh na prohlášení neplatnosti zápisu společnosti Rose Vision do systému včasného varování, a to na základě toho, že varování W 2 bylo spuštěno, aniž by o něm byla informována, aniž by jí byly sděleny důvody zápisu, aniž by měla příležitost uvést argumenty a návrhová žádání v tomto ohledu a aniž by mohla proti zápisu podat žalobu;
4. Nesprávné právní posouzení spočívající v nedostatku odůvodnění ohledně tvrzení obsažených ve čtvrtém žalobním důvodu ve věci T-587/15, která nebyla v napadeném rozsudku vůbec přezkoumána;

5. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že napadený rozsudek, navzdory tomu, že správně určil, že Komise nedodržela lhůtu dvou měsíců stanovenou v bodě II.22 odst. 5 všeobecných podmínek FP7 (bod 99 napadeného rozsudku), že „velice překročila dvouměsíční lhůtu“ a že nedodržení uvedené lhůty je „nešťastné“ (bod 116 napadeného rozsudku), nevyhověl návrhovému žádání, aby bylo konstatováno, závěrečná zpráva o auditu 11-INFS-025 a zpráva o auditu 11-BA119-016 jsou ze smluvního hlediska absolutně neplatné a neúčinné;
6. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že napadený rozsudek zkreslil posouzení důkazů provedených za účelem potvrzení, že Komise schválila vyplacení společnosti Rose Vision plateb v projektech sISI, 4NEM a SFERA;
7. Nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že napadený rozsudek poté, co uznal, že Komise porušila důvěrnost stanovenou v bodě II.22 odst. 1 všeobecných podmínek FP 7, když třetím osobám sdělila informace o auditu 11-INFS-025 (bod 158 napadeného rozsudku), bez důvodu v bodech 159 a 160 zamítl návrh žalobkyně, aby určil, že Komise porušila povinnost zachovávat důvěrnost auditů 11-INFS-025 a 11-BA119-016 (bod 215 písemných vyjádření společnosti Rose Vision ve věci T-45/13 RENV ze dne 12. září 2016);
8. Návrhové žádání směřující ke zrušení z důvodu porušení závazných ustanovení všeobecných podmínek FP7 a zásady právní jistoty tím, že prostřednictvím auditů 11-INFS-025 a 11-BA119-016 bylo odsouhlaseno na společnost Rose Vision uplatňovat devět nových požadavků obsažených ve Finančních pokynech z roku 2011, přičemž období podrobená auditu 11-INFS-025 byla od 1. listopadu 2009 do 31. října 2010 (pro projekt FutureNEM) a od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010 (pro projekty FIRST a sISI);
9. Návrhové žádání směřující ke zrušení z důvodu zkreslení posouzení důkazů, konkrétně v dokumentu společnosti Rose Vision ze dne 30. srpna 2012, který nebyl napadeným rozsudkem vůbec nezohledněn;
10. Návrhové žádání směřující ke zrušení z toho důvodu, že napadený rozsudek nesprávně upírá nařízení náhrady škody z titulu mimosmluvní odpovědnosti;
11. Návrhové žádání směřující ke zrušení z důvodu nedostatku odůvodnění ohledně tvrzení obsažených v bodě XII žaloby ve věci T-587/15, v jejíchž bodech 112 až 117 byla požadována náhrada škody z důvodu smluvní odpovědnosti, které napadený rozsudek vůbec nezohlednil.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 7. června 2018 –
Hampshire County Council v. C.E., N.E.**

(Věc C-375/18)

(2018/C 268/36)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Hampshire County Council

Odpůrci: C.E., N.E.

Předběžná otázka

Je s unijním právem a konkrétně s ustanoveními nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ slučitelný postup soudu jednoho členského státu spočívající v nařízení ochranného předběžného opatření, které směřuje in personam vůči veřejnému orgánu jiného členského státu a kterým se tomuto orgánu zakazuje, aby zajistil osvojení dětí před soudy tohoto druhého členského státu, pokud se toto předběžné opatření in personam zakládá na nutnosti chránit práva účastníků vykonávacího řízení podle kapitoly III nařízení č. 2201/2003?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. 2003, L 338, s. 1).

Žaloba podaná dne 13. června 2018 – Evropská komise v. Chorvatská republika**(Věc C-391/18)**

(2018/C 268/37)

*Jednací jazyk: chorvatština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Mataija a M. Patakia, zmocněnci)

Žalovaná: Chorvatská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Chorvatská republika tím, že Komisi neoznámila svůj vnitrostátní program nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 15 odst. 4 ve spojení s čl. 13 odst. 1 směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem (Úř. věst. 2011, L 199, s. 48, oprava Úř. věst. 2013, L 312, s. 48);
- uložil Chorvatské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 13 odst. 1 směrnice 2011/70/Euratom stanoví povinnost členských států oznamovat Komisi své vnitrostátní programy nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem a jejich následné významné změny, přičemž čl. 15 odst. 4 téže směrnice stanoví, že povinnost členských států oznámit Komisi poprvé obsah svého vnitrostátního programu co nejdříve, nejpozději však do 23. srpna 2015.

Chorvatská republika doposud nepřijala vnitrostátní program podle citovaných ustanovení a v každém případě jej Komisi doposud neoznámila. Chorvatská republika proto nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 15 odst. 4 ve spojení s čl. 13 odst. 1 směrnice 2011/70/Euratom.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Tillotts Pharma v. EUIPO – Ferring (XENASA)

(Věc T-362/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie XENASA — Starší slovní ochranná známka Evropské unie PENTASA — Relativní důvod pro zamítnutí — Absence nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 268/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Švýcarsko) (zástupce: M. Douglas, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Ferring BV (Hoofddorp, Nizozemsko) (zástupci: původně I. Fowler, solicitor, a D. Slopek, advokát, poté I. Fowler)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. dubna 2016 (věc R 3264/2014-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Ferring a Tillotts Pharma

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 29. dubna 2016 (věc R 3264/2014-4) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Tillotts Pharma AG.
3. Společnost Ferring BV ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 29.8.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – HX v. Rada

(Věc T-408/16) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření přijatá vůči Sýrii — Zmrazení finančních prostředků — Zásada ne bis in idem — Práva na obhajobu — Právo na spravedlivý proces — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na účinnou právní ochranu — Zjevně nesprávné posouzení — Právo na vlastnictví — Proporcionalita — Právo na obvyklé životní podmínky — Poškození pověsti“

(2018/C 268/39)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Žalobce: HX (Damašek, Sýrie) (zástupci: S. Koev a S. Klukowska, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: původně I. Gurov a G. Étienne, poté I. Gurov a A. Vitro, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2016, L 141, s. 125), prováděcího nařízení Rady (EU) 2016/840 ze dne 27. května 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2016, L 141, s. 30), rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 62), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii (Úř. věst. 2017, L 139, s. 15), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobce.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) HX ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Radou Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 419, 14.11.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. června 2018 – MIP Metro v. EUIPO – AFNOR (N & NF TRADING)

(Věc T-807/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka N & NF TRADING — Starší obrazová ochranná známka Evropské unie NF ENVIRONNEMENT — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Nedostatek rozlišovací způsobilosti starší ochranné známky — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 268/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Německo) (zástupci: J. C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: L. Rampini, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Association française de normalisation (AFNOR) (La Plaine Saint Denis, Francie) (zástupce: B. Fontaine, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. července 2016 (věc R 1109/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi AFNOR a společností MIP Metro Group Intellectual Property

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Damm v. EUIPO – Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Věc T-859/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie EISKELLER — Starší národní slovní ochranné známky KELER a KELER 18 — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Neexistence podobnosti označení — Neexistence nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 268/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sociedad Anónima Damm (Barcelona, Španělsko) (zástupci: P. González-Bueno Catalán de Ocón a C. Aguilera Montáñez, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: I. Harrington, D. Hanf, V. Ruzek a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Německo) (zástupci: C. Thomas a V. Schwepler, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. září 2016 (věc R 2428/2015-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Sociedad Anónima Damm a Schlossbrauerei Au, Willibald Beck Freiherr von Peccoz.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Sociedad Anónima Damm se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Le Pen v. Parlament(Věc T-86/17) ⁽¹⁾

„Pravidla pro proplácení výdajů a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Výdaje na parlamentní asistenci — Vracení neodůvodněně vyplacených částek — Pravomoc generálního tajemníka — Právo na obhajobu — Důkazní břemeno — Povinnost uvést odůvodnění — Rovné zacházení — Zneužití pravomoci — Nezávislost poslanců — Faktický omyl — Proporcionalita“

(2018/C 268/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: původně M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, poté M. Ceccaldi a nakonec R. Bosselut, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: G. Corstens a S. Seyr, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovaného: Rada Evropské unie (zástupci: A. Jensen, M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 263 SFEU směřující ke zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 5. prosince 2016 týkajícího se vrácení částky ve výši 298 497,87 eur vyplacených žalobkyni neodůvodněně z výdajů na parlamentní asistenci a související výzvy k úhradě ze dne 6. prosince 2016

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Marion Le Pen ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem včetně nákladů řízení o předběžném opatření.
- 3) Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 3.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Erwin Müller v. EUIPO – Novus Tablet Technology Finland (NOVUS)(Věc T-89/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie NOVUS — Starší slovní ochranné známky Evropské unie NOVUS a novus — Relativní důvod pro zamítnutí — Podobnost výrobků — Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení č. 207/2009 [nyní článek 8 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (EU) 2017/1001] — Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“

(2018/C 268/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Erwin Müller GmbH (Lingen, Německo) (zástupce: N. Grüner, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: V. Mensing a M. Fischer, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Novus Tablet Technology Finland Oy (Turku, Finsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. listopadu 2016 (věc R 2413/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Erwin Müller a Novus Tablet Technology Finland.

Výrok

1. Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 28. listopadu 2016 (věc R 2413/2015-4) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká „držáků uzpůsobených pro mobilní telefony“, uvedených v přihlášce ochranné známky.
2. Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
3. Společnost Erwin Müller GmbH a EUIPO ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. června 2018 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)

(Věc T-310/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka LION'S HEAD global partners — Starší slovní ochranná známka Evropské unie LION CAPITAL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“

(2018/C 268/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lion's Head Global Partners LLP (Londýn, Spojené království) (zástupce: R. Nöske, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Lion Capital LLP (Londýn) (zástupci: D. Rose a J. Warner, solicitor)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. února 2017 (věc R 1477/2016-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Lion Capital a Lion's Head Global Partners.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Lion's Head Global Partners LLP se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. června 2018 – Karl Storz v. EUIPO (3D)(Věc T-413/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Obrazová ochranná známka 3D — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 7 odstavec 1 písm. b) a c) nařízení (EU) 2017/1001] — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 odstavec 1 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 94 odstavec 1 nařízení 2017/1001)“

(2018/C 268/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Karl Storz GmbH & Co. KG (Tuttlingen, Německo) (zástupci: S. Gruber a N. Siebertz, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a D. Walicka, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. dubna 2017 (věc R 1502/2016-2) týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie pro obrazovou ochrannou známku 3D.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. dubna 2017 (věc R 1502/2016-2) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká výrobku „kancelářské potřeby“ spadající do třídy 16 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 227, 21.8.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 8. června 2018 – Sychalski v. Komise(Věc T-590/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Přijímání zaměstnanců — Oznámení o výběrovém řízení — Otevřené výběrové řízení EPSO/AD 177/10-ECO2013 — Hodnocení hlavního jazyka — Rozhodnutí o nezařazení jména žalobce na seznam kandidátů vhodných k přijetí — Zjevný nedostatek pravomoci — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“

(2018/C 268/46)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobce: Michał Sychalski (Varšava, Polsko) (zástupce: A. Żołyński, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: K. Herrmann a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaná na základě článku 270 SFEU a znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí výběrové komise v rámci otevřeného výběrového řízení EPSO/AD 177/10-ECO2013, pořádaného Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO), o nezařazení jména žalobce na seznam kandidátů vhodných k přijetí a zadruhé na uložení povinnosti orgánu oprávněnému ke jmenování doplnit seznam kandidátů vhodných k přijetí, sestavený na základě předmětného otevřeného výběrového řízení, o jméno žalobce za podmínky, že doplnění jména bude mít stejnou dobu platnosti jako seznam kandidátů vhodných k přijetí.

Výrok

- 1) *Žaloba se zamítá zčásti jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná a zčásti z důvodu zjevného nedostatku pravomoci Tribunálu o ní rozhodnout.*
- 2) *Michał Spychalski ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

(¹) Úř. věst. C 383, 17.10.2016 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-20/16 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Žaloba podaná dne 24. dubna 2018 – Fronta Polisario v. Rada

(Věc T-275/18)

(2018/C 268/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lidová fronta osvobození Sakía al Hamra a Ria de Oro (Fronta Polisario) (zástupce: G. Devers, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil její žalobu za přípustnou;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby proti rozhodnutí Rady (EU) 2018/146 ze dne 22. ledna 2018 o uzavření Evropsko-středomořské letecké dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Marockým královstvím na straně druhé jménem Unie (Úř. věst. 2018, L 26, s. 4) předkládá žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku pravomoci Rady k přijetí napadeného rozhodnutí, jelikož Unie a Marocké království nemají pravomoc uzavírat mezinárodní dohody zahrnující Západní Saharu namísto lidu tohoto území, který je zastupován Frontou Polisario.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti posoudit všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu, jelikož Rada nezohlednila skutečnost, že mezinárodní dohoda uzavřená napadeným rozhodnutím byla po dobu 12 let prozatímně uplatňována na území Západní Sahary v rozporu s jeho odděleným a odlišným statutem.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti posoudit otázku dodržování základních práv, jelikož se Rada při přijímání napadeného rozhodnutí nezabývala otázkou dodržování lidských práv na okupovaném území Saharawinců.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práv na obhajobu, jelikož Rada před přijetím napadeného rozhodnutí nezahájila žádné jednání s Frontou Polisario, která je jediným zástupcem lidu Západní Sahary.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení základních zásad a hodnot, kterými se řídí činnost Unie na mezinárodní scéně, jelikož se mezinárodní dohoda uzavřená napadeným rozhodnutím uplatňuje na území Západní Sahary v rámci anekční politiky Marockého království a systematického porušování základních práv spojeného s udržováním této politiky.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení práva na sebeurčení, jelikož se mezinárodní dohoda uzavřená napadeným rozhodnutím uplatňuje na Západní Saharu v rozporu s odděleným a odlišným statutem tohoto území a s právem Saharawinců na zachování celistvosti jejich území.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady relativního účinku smluv, jelikož lid Západní Sahary zastupovaný Frontou Polisario nesouhlasil s mezinárodní dohodou uzavřenou napadeným rozhodnutím.
8. Osmý žalobní důvod vychází z narušení vzdušného prostoru Západní Sahary, jelikož napadené rozhodnutí schválilo protiprávní praxi vycházející z prozatímního uplatňování mezinárodní dohody uzavřené tímto rozhodnutím, což má za následek zahrnutí vzdušného prostoru Západní Sahary do oblasti působnosti uvedené dohody.
9. Devátý žalobní důvod vychází z porušení právní úpravy mezinárodní odpovědnosti, jelikož Unie napadeným rozhodnutím porušuje povinnost neuznat protiprávní okupaci Západní Sahary a poskytuje pomoc a podporu za účelem zachování tohoto stavu.
10. Desátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti zajistit dodržování mezinárodního práva v oblasti lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, jelikož dodržení mezinárodních závazků Unie ve vztahu k lidu Západní Sahary minimálně vyžaduje, aby se Rada zdržela přijetí napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž umožňuje vstup v platnost mezinárodní dohody, která se uplatňuje na část Západní Sahary okupovanou Marokem.

Žaloba podaná dne 16. května 2018 – Maďarsko v. Komise

(Věc T-306/18)

(2018/C 268/48)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2018/262 ze dne 14. února 2018 o navrhované občanské iniciativě s názvem „We are a welcoming Europe, let us help!“⁽¹⁾;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 písm. b), c) a d) a odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě ⁽¹⁾

První a druhá část evropské občanské iniciativy zaregistrované napadeným rozhodnutím spadá zjevně mimo rámec pravomocí Komise na předložení návrhu právního aktu Unie pro účely provedení Smluv. Registrace občanské iniciativy je tak v rozporu s čl. 4 odst. 2 písm. b) a odst. 3 nařízení (EU) č. 211/2011. První část iniciativy je navíc zneužívající, takže je v rozporu i s čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 211/2011, a v souvislosti s druhou částí je nutno shledat, že může vést k výsledku neslučitelnému s hodnotami Unie zakotvenými v článku 2 SEU, takže je v rozporu i s čl. 4 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 211/2011.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení článku 296 SFEU a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie

Napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky vyplývající z povinnosti uvést odůvodnění, takže je v rozporu s povinností uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU a s právem na řádnou správu zakotveným v článku 41 Listiny základních práv. V napadeném rozhodnutí se prakticky vůbec neuvádí, na základě jakých důvodů dospěla Komise u třetí části iniciativy k závěru, že existuje náležitý právní základ i legislativní pravomoc Unie, tedy že v souvislosti s registrací je splněn požadavek stanovený v čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 211/2011.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2018, L 49, s. 64.

⁽²⁾ Úř. věst. 2011, L 65, s. 1; oprava Úř. věst. 2012, L 94, s. 49.

Žaloba podaná dne 28. května 2018 – VI.TO. v. EUIPO – Bottega (Tvar růžové láhve)

(Věc T-325/18)

(2018/C 268/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Itálie) (zástupce: L. Giove, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Sandro Bottega (Colle Umberto, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Další účastník řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (Tvar růžové láhve) – Ochranná známka Evropské unie č. 12 309 795

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018, ve věci R 1037/2017-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- nesprávné posouzení důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- nesprávné posouzení důvodu pro zamítnutí zápisu uvedeného v čl. 7 odst. 1 písm. e) bodech i), ii) a iii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. května 2018 – Gas Natural v. Komise

(Věc T-328/18)

(2018/C 268/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Gas Natural SDG, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: F. González Díaz a V. Romero Algarra, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a vyhověl návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení;
- zrušil na základě článku 263 SFEU rozhodnutí Komise ze dne 27. listopadu 2017 ve věci SA.47912 (2017/NN), kterým bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU v souvislosti s environmentální investiční pobídkou Španělského království pro uhelné elektrárny;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím napadeným v této věci bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU v souvislosti s environmentální investiční pobídkou Španělského království pro uhelné elektrárny.

Podle žalobkyně z napadeného rozhodnutí plyne, že Komise má pochybnosti, zda mezní hodnoty emisí uložené zařízením, které dostávají environmentální investiční pobídky, mají za cíl jednoduše uplatňovat úroveň ochrany vyžadované unijním právem, a konkrétně směrnici 2001/80/ES, která se vztahuje na uhelné elektrárny. Pokud je tomu tak, tato pobídka by neměla žádné environmentální investiční účinky. Navíc, environmentální investiční pobídka by byla v rozporu se zásadou unijního práva v oblasti státních podpor, podle které členské státy nemohou poskytovat veřejnou podporu podnikům s tím účelem, aby uvedené podniky mohly plnit závazné unijní normy.

Na podporu žaloby vznáší žalobkyně dva důvody.

1. První důvod se zakládá na porušení povinnosti odůvodnění v rozsahu, v němž má opatření selektivní povahu.

- V tomto ohledu se tvrdí, že Komise neuvádí žádné informace umožňující jasně a jednoznačně pochopit, proč má dotčené opatření selektivní povahu ve smyslu čl. 107 odst. 1 TFUE. Konkrétně Komise nevysvětlila, zda se uhelné elektrárny nacházejí ve skutkové a právně srovnatelné situaci s ostatními elektrárnami, a pokud ano, zda může dotčená pobídka zvýhodňovat „určité podniky či výrobce“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU ve srovnání s ostatními podniky nacházejícími se ve srovnatelné skutkové a právní situaci, s ohledem na cíl sledovaný dotčeným opatřením.

2. Druhý důvod, vznesený podpůrně, vychází z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž má opatření selektivní povahu.

- Podpora poskytnutá uhelným elektrárnám na podporu investic není nijak selektivní, neboť dotčené podpory se omezují na srovnání podmínek všech významných investic po roce 1998, bez ohledu na technologie a/nebo bez ohledu na to, zda dotčené továrny jsou CCGTs nebo uhelné, přičemž částka podpory se určuje v závislosti na významu.
- V každém případě, a to včetně případu, kdy závěry Komise učiněné v napadeném rozhodnutí byly správné, *quod non*, žalobkyně konstatuje, že s ohledem na její hospodářské okolnosti a právní situaci nejsou uhelné elektrárny ve skutkové a právně srovnatelné situaci jako elektrárny používající jiné druhy energie. Uhelné elektrárny založené před rokem 1998 totiž jako jediné musí vynakládat veliké investice na pokračování provozu, a bez uvedené podpory jsou odsouzeny ke skončení provozu, což ohrožuje bezpečí dodávek do španělského systému elektrické energie.

Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Eagle IP v. EUIPO – Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)

(Věc T-336/18)

(2018/C 268/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eagle IP Ltd (Valetta, Malta) (zástupce: M. Müller, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Consolidated Artists BV (Rotterdam, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie LILLY e VIOLETTA – Přihláška č. 12 723 086

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. března 2018, ve věci R 1489/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 30. května 2018 – Enterprise Holdings v. EUIPO (E PLUS)

(Věc T-339/18)

(2018/C 268/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, Spojené státy) (zástupce: D. Farnsworth, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „E PLUS“ – Příhláška č. 16 377 079

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. března 2018, ve věci R 2141/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- přijal přihlášku pro účely zveřejnění;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení a nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení článku 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 1. června 2018 – BNP Paribas v. ECB

(Věc T-345/18)

(2018/C 268/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil částečně rozhodnutí ECB č. ECB-SSM-2018-FRBNP-17 ze dne 26. dubna 2018 v rozsahu, v němž nařizuje odpočet neodvolatelných platebních příslibů upsaných u Jednotného fondu pro řešení krizí, vnitrostátních fondů pro řešení krizí a systémů pojištění vkladů z kmenového kapitálu tier 1, na individuálním, subkonsolidovaném nebo konsolidovaném základě, a zejména odstavce 9.1, 9.2 a 9.3;
- uložil ECB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z neexistence právního základu. Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že sporné rozhodnutí vytváří nové obecně závazné pravidlo, které jednoznačně překračuje právní rámec, kterým se řídí výkon obezřetnostního dohledu ze strany žalované.

Žalovaná kromě toho tím, že přijala rozhodnutí bez předchozí analýzy rizika solventnosti a likvidity a bez přihlédnutí k rizikovému profilu žalobkyně, překročila pravomoci stanovené čl. 4 odst. 1 písm. f) a článkem 16 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. 2013, L 287, s. 63) (dále jen „nařízení o SSM“).

Žalobkyně má konečně za to, že čl. 16 odst. 1 písm. c) nařízení o SSM neumožňuje ECB jednat, aby si zajistila „lepší informace o rizicích“, a že čl. 4 odst. 1 písm. f) a čl. 16 odst. 2 písm. d) nařízení o SSM nedovolují přijetí obezřetnostních opatření v souvislosti s podrozmahovými položkami.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení v tom, že žalovaná nesprávně vyložila předpisy Společenství zavádějící možnost úvěrových institucí využít neodvolatelné platební přísliby (dále jen „NPP“) za účelem splnění části jejich závazků vůči fondům pro řešení krizí a systémům pojištění vkladů. Napadené rozhodnutí je v rozporu s cíli a účelem použitelných pravidel, jelikož nerespektuje záměr normotvůrce projevený zavedením těchto nástrojů. Rozhodnutí tak zbavuje dotčená ustanovení užitečného účinku.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality, jelikož nařízení odpočtu NPP z vlastních zdrojů je nepřiměřené a není nezbytné s ohledem na čistě hypotetické a již kryté riziko. Podle žalobkyně je toto opatření nepřiměřené vzhledem k cíli stanovenému samotnou ECB, kterým je „poskytnout odpovídající informace o finančních rizicích“.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásady řádné správy. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná tím, že se rozhodla použít nástroj (odpočet kmenového kapitálu) zjevně nepřiměřený cíli, o jehož dosažení usiluje (poskytnout odpovídající informace o rizicích), porušila zásadu řádné správy, jelikož z vlastního posouzení nevyvodila odpovídající důsledky.

Žaloba podaná dne 29. května 2018 – Advance Magazine Publishers v. EUIPO – Enovation Brands (VOGUE)**(Věc T-346/18)**

(2018/C 268/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupce: T. Alkin, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška ochranné známky Evropské unie – Přihláška č. 12 010 039

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. března 2018, ve věci R 259/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil část napadeného rozhodnutí týkající se pravidla 20 odst. 7 písm. c)/pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95;
- uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení pravidla 20 odst. 7 písm. c) a pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 6. června 2018 – KID-Systeme v. EUIPO – Sky (SKYFi)**(Věc T-354/18)**

(2018/C 268/55)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: KID-Systeme GmbH (Buxtehude, Německo) (zástupci: R. Kunze, G. Würtenberger a T. Wittmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sky plc (Isleworth, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „SKYFi“ – Přihláška č. 12 189 502

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. března 2018, ve věci R 106/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b), článků 46, 47, 67, 70, 71, 94 a 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001;
- Porušení čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2, čl. 8 odst. 9, článku 27 a 71 nařízení Komise (EU) č. 2018/625.

Žaloba podaná dne 7. června 2018 – Volvo Trademark v. EUIPO – Paalupaikka (V V-wheels)

(Věc T-356/18)

(2018/C 268/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Švédsko) (zástupci: T. Dolde, advokát, a M. Hawkins, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Finsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie V V-WHEELS – Přihláška č. 14 439 053

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. března 2018 ve věci R 1852/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení před námitkovým oddělením a čtvrtým odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
- Porušení čl. 72 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 8. června 2018 – Luz Saúde v. EUIPO – Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)**(Věc T-357/18)****(2018/C 268/57)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: portugálština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Luz Saúde SA (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: G. Gentil Anastácio, P. Guerra y Andrade, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Clínica La Luz, SL (Madrid)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie HOSPITAL DA LUZ – Přihláška č. 14791495

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. dubna 2018, ve věci R 2084/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí, které z části odmítá přihlášku sporné ochranné známky, které je předmětem projednávané věci, rozhodnutí změnil a nařídil zápis dotřené ochranné známky;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 11. června 2018 – Arçelik v. EUIPO (MicroGarden)

(Věc T-364/18)

(2018/C 268/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arçelik AS (Istanbul, Turecko) (zástupce: A. Franke, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MicroGarden – Přihláška č. 16 971 988

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. dubna 2018, ve věci R 163/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. června 2018 – ABB v. EUIPO (FLEXLOADER)

(Věc T-373/18)

(2018/C 268/59)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ABB AB (Västerås, Švédsko) (zástupci: M. Hartmann a S. Fröhlich, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „FLEXLOADER“ – Přihláška č. 17 099 474

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 29. března 2018, ve věci R 93/2018-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, jakož i nákladů vynaložených žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Usnesení Tribunálu ze dne 12. června 2018 – Capo d’Anzio v. Komise

(Věc T-425/17) ⁽¹⁾

(2018/C 268/60)

Jednací jazyk: italština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 277, 21.8.2017.

